Samorządowe Kolegium Odwoławcze
we Wrocławiu
pl. Powstańców Warszawy 1
50-153 Wrocław
tel. (071) 340 64 84

Otrzymałem
listem poleconym
dn. 12 czerwca 2012 r.

SKO 4136/12/12

Wrocław, dnia 18 kwietnia 2012 r.

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu w składzie:

przewodniczący: Tomasz Judecki
członkowie: Gabriel Węgrzyn
Dariusz Kozłowski- sprawozdawca

po zapoznaniu się z odwołaniami Romana Filipiaka, Kazimierza Kochańskiego, Pawła Krawczyka, Bogusława Pochwały, Mieczysława Fuławki, Honoraty Dulskiej, Krzysztofa Stawiarskiego, Beaty Gryszkiewicz-Buchbach i Olgierda Buchbacha, Mirosławy Wołkowskiej, Andrzeja Adamusa, Stefana Olczyka, Ryszarda Kunika, Jana Dudycza, Kazimierza Kowalskiego, Jana Nawłoki, Marty Suligi, Czesława Wołkowskiego, Józefa Wołkowskiego, Zbiegniewa Kunika i Haliny Kunik, Olafa Burdziakowskiego, od decyzji Wójta Gminy Miękinia z dnia 15 grudnia 2011 r. (KIRO.7624-D.Ś.16.2011.11), ustalającej na rzecz Bożeny Świtały, środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji do przetwarzania odpadów wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działki nr 541/25, obręb Miękinia, gmina Miękinia,

na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego,

umarza postępowanie odwoławcze.

U Z A S A D N I E N I E

Opisaną na wstępie decyzją organ pierwszej instancji, działając na wniosek Bożeny Świtały, określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji do przetwarzania odpadów wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działki nr 541/25, obręb Miękinia, gmina Miękinia.

Od powyższej decyzji odwołali się: Roman Filipiak, Kazimierz Kochański, Paweł Krawczyk, Bogusław Pochwała, Mieczysław Fuławka, Honorata Dulska, Krzysztof Stawiarski, Beata Gryszkiewicz-Buchbach i Olgierd Buchbach, Mirosława Wołkowska, Andrzej Adamus, Stefan Olczyk, Ryszard Kunik, Jan Dudycz, Kazimierz Kowalski, Jan Nawłoka, Helena Podwin i Michał Podwin, Marta Suliga, Czesław Wołkowski, Józef Wołkowski, Zbigniew Kunik i Halina Kunik, Olaf Burdziakowski, Dorota Niemiec i Zdzisław Niemiec, Lucyna Adamczyk i Andrzej Adamczyk, Janina Pawłowska i Roman Pawłowski, Jadwiga Kosowska, Wojciech Kosowski, Tomasz Kosowski, Władysława Pomorska i Wiesław Pomorski, Maria Baran i Jan Baran oraz Ewa Baran i Paweł Baran.

Przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu są, wniesione w przepisanym terminie, odwołania Romana Filipiaka, Kazimierza Kochańskiego, Pawła Krawczyka, Bogusława Pochwały, Mieczysława Fuławki, Honoraty Dulskiej, Krzysztofa Stawiarskiego, Beaty Gryszkiewicz-

Buchbach i Olgierda Buchbacha, Mirosławy Wołkowskiej, Andrzeja Adamusa, Stefana Olczyka, Ryszarda Kunika, Jana Dudycza, Kazimierza Kowalskiego, Jana Nawłoki, Marty Suligi, Czesława Wołkowskiego, Józefa Wołkowskiego, Zbigniewa Kunika i Haliny Kunik, Olafa Burdziakowskiego. Odwołujący się zarzucili organowi pierwszej instancji w szczególności naruszenie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm., zwanej dalej ustawą), regulujących udział społeczeństwa w postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu zważyło, co następuje:

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że przed merytorycznym rozpatrzeniem odwołania wniesionego przez stronę postępowania (lub podmiot powołujący się na swój interes prawny w tym postępowaniu) na rozstrzygnięcie wydane przez organ pierwszej instancji w danej sprawie administracyjnej, organ odwoławczy, w postępowaniu wstępnym, jest zobowiązany zbadać, czy odwołanie jest dopuszczalne i czy zostało wniesione w terminie.

Zgodnie z art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (zwanego dalej Kpa), odwołanie od decyzji wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Z upływem wyżej wskazanego terminu decyzja staje się ostateczna, a odwołanie od niej – bezskuteczne. Co istotne, termin do wniesienia odwołania liczy się od dnia doręczenia decyzji stronie, która brała udział w postępowaniu. Termin ten również wiąże stronę, która została pozbawiona udziału w postępowaniu przed organem pierwszej instancji (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2009 r., II SA/Po 574/2007, www.nsa.gov.pl, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 17 stycznia 2008 r., II SA/Wr 613/2007, www.nsa.gov.pl). W przypadku zatem wielości stron, zarówno biorących udział w postępowaniu, jak i pominiętych, po doręczeniu decyzji chociażby jednej z nich, następuje wejście decyzji do obrotu prawnego, zaś wszelkie strony pozostałe mogą procesowo skutecznie, pod warunkiem dochowania ustawowego terminu, złożyć odwołanie, będące odwołaniem dopuszczalnym. Termin do wniesienia odwołania dla strony pominiętej biegnie natomiast od dnia doręczenia (ogłoszenia) decyzji stronie, której zapewniono udział w postępowaniu (chodzi tu o najpóźniejszą datę doręczenia decyzji jednej ze stron - jeśli doręczenie następowało w różnych datach). Termin do wniesienia odwołania biegnie odrębnie dla każdego uprawnionego podmiotu, któremu doręczono (ogłoszono) decyzję (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 września 2008 r., I SA/Wa 417/08, LexPolonica nr 2254538).

Jak wynika z przekazanego Kolegium materiału dowodowego, odwołujący się nie brali udziału w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją. Kwestionowane rozstrzygnięcie zostało doręczone stronom postępowania (inwestorowi oraz Spółce z o.o. BIOGAS ENERGY z siedzibą w Miękini) w dniu 15 grudnia 2011 r. Rozpoznawane odwołanie wpłynęło natomiast do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 29 grudnia 2011 r.. Bezspornie więc ustawowy termin do ich złożenia został dochowany.

Aby jednak wspomniane odwołania wywołały skutek prawny w postaci przeniesienia kompetencji do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją, niezbędnym jest posiadanie przez podmioty je wnoszące przymiotu strony w tymże postępowaniu. Wynika to z faktu, że tylko podmiot rzeczywiście i obiektywnie legitymujący się interesem prawnym

może domagać się ochrony w administracyjnym toku instancji (uchwała NSA z dnia 11 kwietnia 2005 r., OPS 1/4, ONSAiwsa 4/7/2005). *„O tym bowiem, czy jest się stroną danego postępowania administracyjnego, nie decyduje sama wola czy subiektywne przekonanie danej osoby, bądź dopuszczenie jej przez organ do udziału w postępowaniu, ale okoliczność, czy istnieje przepis prawa materialnego pozwalający zakwalifikować interes danej osoby jako interes prawny"* (wyrok NSA z dnia 10 sierpnia 2001 r., I SA 511/00, LEX nr 54725).

W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach krąg stron należy określać na ogólnych, przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego, zasadach. Zgodnie z postanowieniami art. 28 Kpa podstawowymi podmiotami uczestniczącymi w postępowaniu administracyjnym są strony, którymi może być każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, lub każdy, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Dlatego, aby zdobyć przymiot strony, niezbędne jest wykazanie istnienia interesu prawnego lub obowiązku w prowadzonym postępowaniu.

W doktrynie prawa administracyjnego przyjmuje się, że stroną - w rozumieniu art. 28 Kpa - jest osoba fizyczna lub prawna, bądź też inna jednostka organizacyjna, która na podstawie obowiązującego prawa może czy powinna uzyskać konkretne korzyści lub też może być (powinna być) obarczona powinnością określonego zachowania, wyznaczonego nakazem lub zakazem, jednakże dopiero po skonkretyzowaniu ich w decyzji administracyjnej (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Warszawa 1996, s. 201). Zatem tylko przepis prawa materialnego, stanowiąc podstawę interesu prawnego, stwarza dla określonego podmiotu legitymację procesową strony. Podkreślić przy tym należy, że interes prawny w rozumieniu art. 28 Kpa oznacza występowanie związku między sferą indywidualnych praw i obowiązków określonego podmiotu a sprawą administracyjną, w której może nastąpić konkretyzacja uprawnień lub obowiązków. Związek ten musi być bezpośredni, to znaczy, że rozstrzygnięcie administracyjne dotyczy bezpośrednio sytuacji prawnej danego podmiotu. Należy jednocześnie zauważyć, że prawna kategoria interesu (obowiązku) prawnego, na której oparta jest legitymacja procesowa w postępowaniu administracyjnym, należy do prawa materialnego. W przepisach tego prawa, ujmowanego szeroko, a więc prawa materialnego administracyjnego, finansowego, prawa pracy i prawa cywilnego, musi istnieć norma lub normy prawne, przewidujące w określonym stanie faktycznym i w odniesieniu do określonego podmiotu (podmiotów) możliwość wydania decyzji administracyjnej. Dla uzyskania statusu strony postępowania nie wystarczy więc samo faktyczne negatywne oddziaływanie (uciążliwość) działalności prowadzonej (planowanej) na określonej nieruchomości. Musi istnieć *„konkretna"* norma prawna, zapewniająca określonemu podmiotowi ochronę przed takim oddziaływaniem, która może zostać skonkretyzowana w postępowaniu administracyjnym. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym przyjmuje się, że *„pojęcie interesu prawnego może być rozumiane jako obiektywna, czyli rzeczywiście istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Interes ten musi być jednak osobisty, własny, indywidualny i konkretny, dający się obiektywnie stwierdzić oraz aktualny a nie ewentualny" (*wyrok NSA z dnia 20 kwietnia 1998 r., IV SA 1106/97, postanowienie NSA z dnia 5 lutego 1998 r., I SA/Po 1242/97). Stwierdzenie istnienia takiego interesu wymaga wykazania związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa administracyjnego materialnego a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającą na tym, że akt

stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację prawną podmiotu w zakresie jego pozycji materialnoprawnej (por. wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2000 r. sygn. akt III SA 1876/99, www.nsa.gov.pl).

Zaznaczyć trzeba, że o przymiocie strony w postępowaniu inicjowanym wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych poza inwestorem osób, decydują okoliczności konkretnej sprawy związane z rodzajem, rozmiarem oraz stopniem i zakresem uciążliwego oddziaływania zamierzonej inwestycji na otoczenie. Przymiot strony w takim postępowaniu będą posiadały podmioty władające nieruchomościami narażonymi na oddziaływanie przedsięwzięcia (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2009 r., II SA/Wr 403/08, www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Bezspornie specyfika postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej wymaga, by organ prowadzący postępowanie dysponował specjalistycznymi informacjami z zakresu ochrony środowiska W tym celu, w przepisie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm., zwanej dalej ustawą) określono, jakie dokumenty i informacje powinny zostać dołączone do wniosku o wydanie takiej decyzji. Dokumentacja ta, między innymi, powinna posłużyć organowi administracyjnemu do ustalenia stron postępowania i wezwania ich do czynnego w nim udziału. Stosownie bowiem do tezy NSA zawartej w wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r., (II OSK 908/2008, LexPolonica nr 2120826) *„każdy organ administracji na każdym etapie prowadzonego postępowania jest zobligowany do czuwania nad tym, czy w prowadzonym postępowaniu biorą udział wszystkie podmioty wywodzące swe uprawnienia z art. 28 kpa, czy też z treści norm regulujących udział stron w danym postępowaniu w sposób odrębny".*

Kluczowe znaczenie dla dokonania ustaleń w tej materii (prawidłowego wyznaczenia obszaru oddziaływania inwestycji) odgrywa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym bowiem dokumencie, wymagającym stosowania fachowej wiedzy i podobnie ocenianych umiejętności, wskazuje się, między innymi, dane określające *„przebieg"* oddziaływania danej inwestycji na środowisko. W myśl bowiem przepisu art. 66 ust. 1 pkt 12 i 13 ustawy, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać przedstawienie zagadnień w formie graficznej oraz kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto, trzeba pamiętać, że w myśl art. 80 ust. 1 ustawy, właściwy organ wydaje decyzję biorąc pod uwagę, poza wynikami uzgodnień i opinii, wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa (a także wynikami postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone), ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W niniejszej sprawie sporządzono tego rodzaju dokument (*„Raport o oddziaływaniu na środowisko inwestycji pn. „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną"*, zwany dalej Raportem).

W ocenie Kolegium brak jest podstaw do uznania, że oddziaływanie przedmiotowej inwestycji, w świetle dokumentacji przedłożonej do wniosku oraz Raportu, obejmie którąkolwiek z nieruchomości wskazanych przez odwołujących się. Wskazać przy tym trzeba, że Kazimierz

Kochański, Paweł Krawczyk, Mirosława Wołkowska, Jan Dudycz oraz Jan Nawłoka, pomimo stosownego wezwania (zob. pismo Wójta Gminy Miękinia z dnia 27 lutego 2012 r., KIRO.6220-D.Ś.16.2011.16), nie wskazali nieruchomości, do których przysługuje im określone prawo rzeczowe. Spośród odwołujących się, którzy nieruchomości będące w ich władaniu wskazali, najbliżej terenu zainwestowania położona jest działka nr 541/15, pozostająca własnością Marty Suligi. Nieruchomość ta znajduje się jednak ok. 450 m od działki nr 541/25.

Określając obszar oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia należy w szczególności zwrócić uwagę na prognozowaną emisję zanieczyszczeń (oddziaływanie na powietrze atmosferyczne) oraz emisję hałasu (oddziaływanie akustyczne). Pomocne w tym zakresie są ustalenia Raportu, a przede wszystkim graficznie przedstawione wyniki obliczeń tych emisji (izolinie stężeń maksymalnych i średniorocznych substancji emitowanych do środowiska oraz model propagacji hałasu).

Na emisję hałasu z terenu planowanego przedsięwzięcia będą miały wpływ punktowe źródła hałasu (wentylatory zlokalizowane na budynku hali technologicznej – część mechaniczna instalacji), źródła liniowe (trasy przejazdu samochodów osobowych, ciężarowych przywożących odpady i wywożących produkt lub stabilizat i odpady, ładowarki poruszające się po terenie zakładu), źródło hałasu typu budynek (hala technologiczna, obiekt z biofiltrami, 2 maszynownie wentylatorowe pracujące na potrzeby modułów kompostowych). Autorzy Raportu, dokonując obliczeń emisji dźwięku, zastosowali metodykę zgodną z Załącznikiem nr 6 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. Nr 206, poz.1291). Obliczenia poziomu tej emisji wykonano dla obszaru 500 x 400m, w węzłach siatki o boku 5 m. Punktu obliczeniowe usytuowano na wysokości 4 m.n.p.t. Istotnym przy tym, że w celu określenia skumulowanego oddziaływania emisji hałasu do środowiska uwzględniono zarówno aktualny jak i przewidywany poziom tej emisji. Jak wynika z przeprowadzonych badań, emisja hałasu z terenu projektowanej inwestycji nie przekroczy 55 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocy. Na granicy terenu zainwestowania wartości te wyniosą w porze dnia:

- 45,3 dB – południowo-wschodnia granica inwestycji,
- 50,2 dB – północna granica inwestycji,
- 44,8 dB – południowo-zachodnia granica inwestycji.

W porze nocy wyniki te kształtują się natomiast następująco:

- 40,8 dB – południowo-wschodnia granica inwestycji,
- 44,6 dB – północna granica inwestycji,
- 40,7 dB – południowo-zachodnia granica inwestycji.

Wskazane wyżej dane nie pozwalają na twierdzenie, aby znajdująca się w odległości 450 m od miejsca lokalizacji punktów obliczeniowych o tych wartościach nieruchomość, znalazła się w zasięgu tej uciążliwości. Prawdopodobnie w tej odległości hałas nie będzie bowiem w ogóle odczuwalny.

Warto w tym miejscu zauważyć, że działka nr 541/15 znajduje się na obszarze objętym ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Miękinia, zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy Miękinia nr XXV/251/08 z dnia 11 lipca 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 217, poz. 2446), w jego jednostce strukturalnej oznaczonej symbolem 2 U/P.

Podstawowe przeznaczenie tego terenu to zabudowa usługowa i handel oraz magazyny i składy. Są to więc tereny nie objęte ochroną akustyczną (niewymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826),

Na emisję zanieczyszczeń z terenu przedmiotowego przedsięwzięcia składać się będą źródła emisji zorganizowanej (emisja z hali przygotowania wsadu do części biologicznej, kompostowni i kotłowni ogrzewającej obiekty – kocioł na gaz ziemny) oraz emisja niezorganizowana (dotyczy powierzchni komunikacyjnej). Obliczenia poziomu tej emisji przeprowadzono zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Przedstawione graficznie w Raporcie izolinie stężeń średniorocznych zanieczyszczeń emitowanych do powietrza (rys. 6-17) w ogóle nie obejmą działki nr 541/15. Jeśli natomiast chodzi o izolinie stężeń maksymalnych, to tylko w przypadku dwutlenku azotu (rys. 23) i węglowodorów alifatycznych (rys. 30) można przyjąć, że powyższa nieruchomość znajdzie się w ich zasięgu. Istotnym jednak jest, że wartość wspomnianych stężeń prognozowana na tej nieruchomości jest bardzo niska (dwutlenek azotu - ok. 15 $\mu g/m^3$ przy wartości odniesienia 200 $\mu g/m^3$, węglowodory alifatyczne – ok. 2 $\mu g/m^3$ przy wartości odniesienia 3000 $\mu g/m^3$). Trzeba mieć przy tym na uwadze, o czym wspomniano już wyżej, że działka nr 541/15 posiada przemysłowo-usługowe przeznaczenie w miejscowym planie. Tym samym nie sposób stwierdzić, aby tak niska skala emisji zanieczyszczeń, i to tylko dwóch substancji, mogła wpłynąć, czy zakłócić z niej korzystanie.

Mając na względzie wyżej powiedziane trzeba stwierdzić, że przedłożona przez inwestora dokumentacja o planowanym przedsięwzięciu jednoznacznie wskazuje, że uciążliwie oddziaływanie planowanego zamierzenia nie obejmie wskazanych przez odwołujących się nieruchomości. Brak jest więc podstaw do przyznania im przymiotu strony w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją.

Ponieważ, w ocenie Kolegium, twierdzenia odwołujących się co do narażenia ich nieruchomości na oddziaływanie zamierzonego przedsięwzięcia nie znajdują uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym, postępowanie zainicjowane ich wystąpieniem należało umorzyć. Kolegium – jako organ drugiej instancji – nie może bowiem prowadzić postępowania odwoławczego z inicjatywy dowolnego podmiotu, uczyniłoby to bowiem w sposób oczywiście niezgodny z prawem (por. wyrok NSA z dnia 14 października 1998 r., IV SA 2015/96, LEX nr 45147). Skoro, stosownie do art. 127 § 1 k.p.a., odwołanie może wnieść wyłącznie strona postępowania (por. wyrok NSA z dnia 17 listopada 1998 r., IV SA 2006/98, LEX nr 43725), Kolegium zobligowane było do umorzenia postępowania zainicjowanego wskazanymi na wstępie odwołaniami, z uwagi na brak interesu prawnego osób je wnoszących (wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 listopada 2004 r., V SA 3379/03, LEX nr 164691, również m.in. wyrok NSA z dnia 6 października 1999 r., IV SA 1065/97, LEX nr 47919). Wyjaśnić również należy, że niniejsza decyzja rozstrzyga wyłącznie kwestię legitymacji procesowej wnoszących odwołanie. W takiej sytuacji Kolegium nie jest uprawnione do merytorycznej oceny rozstrzygnięcia pierwszo instancyjnego oraz polemiki z argumentami odwołania.

Mając powyższe okoliczności na względzie Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzekło jak w osnowie.

Decyzja jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, 50-126 Wrocław, **za pośrednictwem** Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu, w terminie **30 dni** od dnia doręczenia decyzji stronie. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy, oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Otrzymują:

1. Roman Filipiak
2. Kazimierz Kochański
3. Paweł Krawczyk
4. Bogusław Pochwała
5. Mieczysław Fuławka
6. Honorata Dulska
7. Krzysztof Stawiarski
8. Beata Gryszkiewicz-Buchbach
9. Olgierd Buchbach
10. Mirosława Wołkowska
11. Andrzej Adamus
12. Stefan Olczyk
13. Ryszard Kunik
14. Jan Dudycz
15. Kazimierz Kowalski
16. Jan Nawłoka
17. Marta Suliga
18. Czesław Wołkowski
19. Józef Wołkowski
20. Zbigniew Kunik
21. Halina Kunik
22. Olaf Burdziakowski

23. Paweł Mężyk – pełnomocnik Bożeny Świtały

24. Urząd Gminy Miękinia
ul. Kościuszki 41
55-230 Miękinia
(zwrot akt)

Członek Samorządowego
Kolegium Odwoławczego
Tomasz Judecki

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
Gabriel Węgrzyn

Członek Samorządowego
Kolegium Odwoławczego
Dariusz Kozłowski